

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ**

**ПІДГОТОВКА СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА
НА ЗАСАДАХ ПАРТНЕРСТВА**

**МАТЕРІАЛИ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
24 ЛИСТОПАДА 2015 РОКУ**

ХАРКІВ – 2015

ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

Починаючи з найдавнішого часу здоров'я та життя людини були найважливішою цінністю суспільства. Завжди, основою благополуччя, джерелом щасливого життя вважалося саме здоров'я. Проблема збереження здоров'я людини пройшла тривалий шлях розвитку, збагачуючись на кожному етапі суспільного розвитку новим змістом, методами, формами і технологіями.

У сучасних умовах розвитку освітнього простору, достатньої інформатизації навчального процесу, здоров'я майбутнього фахівця набуває все більшого значення, оскільки конкурентоспроможність сучасного фахівця багато в чому залежить від його здоров'я. Збереження як фізичного, так і емоційного здоров'я учнів та студентів є тим пріоритетним напрямком освітніх технологій, що повинні втілюватись і розвиватись в усіх без винятку освітніх закладах. Особливо це стосується вищої школи, так як тут молода людина більшою мірою стає на шлях самостійного розвитку, вдосконалення та прийняття рішень, а отже, є надто чутливою до проявів різного роду подразників та провокуючих факторів. Тому постає необхідність удосконалення цього напряму професійного навчання та виховання. На нашу думку, особливо це стосується майбутніх фахівців соціальної сфери, саме їм як нікому потрібен значний фізичний та емоційний потенціал, яким вони повинні володіти особисто та намагатись забезпечити його своїм підопічним, що і є основною метою їхньої діяльності в майбутньому. Як зазначає Л.Є. Клос, соціальні працівники покликані сприяти вирішенню проблем та змінам у суспільстві, у житті людей, сімей, громад, надавати можливість людям якомога повніше розвивати власний потенціал, збагачувати своє життя, попереджувати виникнення дисфункцій. Серед причин, які зумовлюють порушення нормального соціального функціонування і змушують населення звертатися за допомогою до соціальних служб, чи не найчастіше ті, що пов'язані із здоров'ям загалом або окремими його аспектами – соціальним, психічним, духовним, фізичним. Тому важливою є здоров'язберігаюча складова нових технологій навчання та відповідні вимоги до таких технологій.

Здоров'язберігаючі технології – це ті на часі необхідні та ефективні технології, що не викликають у суб'єктів їх спрямування специфічних захворювань, що можуть бути ними отримані в процесі навчання, практичної підготовки та особистісного і професійного становлення: неврозів, стресових станів, хронічної втоми, дидактогенії, професійного вигорання та вигорання особистості, часткової втрати за певний період його предметних знань. Саме тому одним із завдань сучасної педагогічної освіти у вищих навчальних закладах є вдосконалення наступних напрямів здоров'язберігаючих технологій: а) оптимізація морально-психологічного клімату в колективі та закладі загалом шляхом створення доброзичливої атмосфери взаємовідносин; б) санітарно-гігієнічні та попереджувально-лікувальні заходи; в) організація оздоровлення в

усі без винятку пори року; г) система фізкультурно-оздоровчої роботи; г) забезпечення культурно-масової та волонтерської роботи; д) гнучкий та безпечний режим праці й відпочинку.

Отже, здоров'язберігаючі технології необхідні на усіх етапах підготовки майбутніх фахівців, а також неодмінно повинні бути забезпечені їм іще з початкової та старшої школи, адже працівники соціальної сфери повинні бути готовими до виконання соціальних функцій як морально, так і фізично, а найкраще коли ця діяльність є їх покликанням та стійкою життєвою позицією.

ШУТЬ М.М.

ГРА ЯК ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА У ПРОФЕСІЙНОМУ СТАНОВЛЕННІ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

Пошук нових ефективних важелів формування професійної адаптованості до життя і праці вимагає переосмислення педагогічного надбання, реформування свідомості й освітнього середовища з метою пошуку відповідності моделей виховання фахівця сучасним запитам суспільства і потребам самих суб'єктів виховання на партнерських засадах.

Створення ефективного навчально-виховного середовища відбувається за рахунок організованих, вдосконалених та зведених у систему впливів. Практика свідчить, що гра може виступити ефективним засобом та інструментом прилучення студентів до соціокультурних скарбниць, до пізнання себе, явищ середовища, майбутньої професійної сфери. Середовище є частиною простору перебування індивідууму, воно сприяє його активності, опосередковує його розвиток, набуваючи при цьому особистісно значущого характеру.

Гра і життя утворюють своєрідний єдиний і нерозривний континуум (лат. *continuum* - неперервне). Гра руйнує стандартне, стереотипне, рутинне, бо є рух, динамічний процес, вдоволення експериментом, що веде до нових продуктів. Ігрові дії, розгорнуті в грі за встановленими педагогом правилами, не можна відрежисувати до абсолюту (прогнозується лише сюжетний та емоційний план). І все це на основі дійсної зацікавленості студентів перебігом процесів гри та інтересу до її предмету при необтяжливості метою як необхідністю.

Серед видів діяльності гра є своєрідний «онтогенетичний примат», адже є старшою за культуру (Й. Хейзинга). Гра спричинила й уможливила розвиток культурної людини і культури взагалі. Як один з опанованих видів діяльності в онтогенезі, гра закладає фундамент життєтворчості людини. Гра завжди є часткою її життя, полем оптимізації цілей і прагнень, цінностей і позитивів. Гра є природною і доступною для всіх людей діяльністю.

Гра є синтетична діяльнісна модель, в якій інтегруються всі провідні види діяльності (навчання, праця, спілкування, експериментування).

Отже, гра є моделювання життя, і означення певного фрагменту його.

Можливості гри моделювати дійсність, імітувати реальність, відносини, процеси, формуючи творче мислення і практично-дійову компетентність